

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 55, 65403 ΚΑΒΑΛΑ Τ.Θ.1379

ΤΗΛ.: 2510 222942, FAX: 2510 231505

E-mail: geoteeam@otenet.gr

Web site: www.geotee-anmak.gr

Πληροφορίες: Αμπελίδης Θεόδωρος

Καβάλα, 20-03-2012

Αριθ. Πρωτ: 284

Προς: Μ.Μ.Ε. Ανατολικής Μακεδονίας

Κοιν.: Δ.Σ. ΓΕΩΤ.Ε.Ε.
Παραρτήματα ΓΕΩΤ.Ε.Ε

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ

Πέρασαν ήδη τριάντα εννέα (39) χρόνια από την 21η Μαρτίου του 1973, ημερομηνία που με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας & Τροφίμων (F. A. O.) ορίστηκε ως «Παγκόσμια Ημέρα Δασοπονίας».

Η επιλογή της ημερομηνίας αυτής έχει βαρύνουσα σημασία, διότι αφ' ενός συμπίπτει με την εαρινή ισημερία και την αρχή της αναγέννησης για το Βόρειο ημισφαίριο, αφ' ετέρου όμως υπερτονίζει τη διηνεκή ανάγκη ταύτισης του ερχομού της άνοιξης με το .. έαρ της αιεφόρου διαχείρισης των δασικών οικοσυστημάτων.

Είναι αλήθεια ότι το δάσος έχει παίξει σημαντικό ρόλο στην εξελικτική πορεία του ανθρώπου, καθώς αποτέλεσε την πρωταρχική πηγή πρώτων υλών για αρκετές χιλιετίδες. Προϊόντα όπως το ξύλο για κατασκευές ή για καύσιμη ύλη, οι καρποί, τα θηράματα και η βοσκήσιμη ύλη βοήθησαν στην ταχύτατη ανάπτυξη και εξέλιξη του ανθρώπινου είδους. Τις τελευταίες δεκαετίες εκτιμήθηκαν και άλλες λειτουργίες του δάσους, όπως η δυνατότητα αναψυχής που προσφέρει, η στήριξη του εδάφους και η υποβοήθηση στην αποταμίευση νερού. Η έννοια συνεπώς της δασικής αειφορίας έχει σαφώς διευρυνθεί, στοχεύοντας σε μια ολοκληρωμένη δασική διαχείριση, σε συνδυασμό πάντα με την ανάδειξη της αξίας και του πολύπλευρου ρόλου των δασών παγκοσμίως.

Δεν δύναται ωστόσο να παραβλέψει κανείς το γεγονός ότι τις τελευταίες δεκαετίες οι λειτουργίες και η δυναμική τους ολοένα και περισσότερο δείχνει να πιέζεται, κυρίως εξαιτίας των αλόγιστων και ιδιαίτερα έντονων ανθρώπινων παρεμβάσεων. Η παγκόσμια αυτή αρνητική διαπίστωση και ανησυχία υποχρέωσε πολλούς διεθνείς οργανισμούς να παρέμβουν -κατά καιρούς- με σχετικές οδηγίες και

διακηρύξεις, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου τόσο προς τους φορείς άσκησης της εξουσίας όσο και τα οριζόντια και κάθετα κέντρα άσκησης περιβαλλοντικής πολιτικής και στρατηγικής, σχετικά με τις απρόβλεπτες μακροπρόθεσμες συνέπειες που κινδυνεύει να υποστεί ο πλανήτης από τη ληστρική εκμετάλλευση των δασικών και λοιπών ανανεώσιμων και μη φυσικών πόρων.

Ενδεικτικά, αναφέρονται η Υπηρεσία Περιβάλλοντος του Ο.Η.Ε. (U.N.E.P.), η UNESCO, η Διεθνής Ένωση για τη διατήρηση της φύσης (I.U.C.N.), ο Διεθνής Οργανισμός για τη Δασική Έρευνα (I.U.F.R.O.), και ο Οργανισμός Υγείας και Τροφίμων (F.A.O.), οι οποίοι μέσα από την οργάνωση συνεδρίων (βλ. Μόντρεαλ-Καναδάς, Ρίο Ντε Τζανέϊρο-Βραζιλία, Καμπέρα-Αυστραλία, Γιοχάνεσμπουργκ-Ν. Αφρική Κιότο-Ιαπωνία,) αλλά και με τις ευρείας κλίμακας ενημερωτικές εκστρατείες, προσπαθούν να εμπεδώσουν μια κατάλληλη περιβαλλοντική πολιτική και εκπαίδευση στον ενεργό πληθυσμό, ώστε να σταθεί σύμμαχος και βοηθός στον παγκόσμιο αγώνα για την προστασία, τη διαφύλαξη της δυναμικής αλλά και την ορθολογική αξιοποίηση και ανάπτυξη των δασών της γης.

Τα Κράτη-μέλη της Ε.Ε. μέσα από αλληπάλληλες διαχρονικές υπουργικές διασκέψεις (Στρασβούργο, 1990-Ελσίνκι, 1993-Λισσαβώνα, 1998-Βιέννη, 2003), κατέληξαν τελικά στην υιοθέτηση της εφαρμογής πέντε κοινών ψηφισμάτων υπό τον τίτλο «Δήλωση της Βιέννης», που αφορούν: α) τη θέσπιση Εθνικών τομεακών πολιτικών για την αειφορική διαχείριση, β) την προώθηση της οικονομικής βιωσιμότητας της αειφορικής διαχείρισης των δασών, γ) τις κοινωνικές και πολιτικές παραμέτρους αυτής, δ) τη διατήρηση της βιοποικιλότητας και ε) τη θέση των δασών σε σχέση με τις κλιματικές μεταβολές.

Οι κραυγές ανησυχίας των σχετιζομένων με τη Δασική επιστήμη επιστημονικών φορέων αλλά και των περιβαλλοντικών και φιλοδασικών οργανώσεων δεν αφήνουν πλέον περιθώρια αμφιβολιών. Πέραν τούτου όμως έρχεται πλέον επίσημα και ο Ο.Η.Ε. μέσα από τη Σύμβαση-πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για την αλλαγή του κλίματος και σε εφαρμογή της Εντολής του Βερολίνου (που εγκρίθηκε με σχετική απόφαση της διάσκεψης των Μερών της Σύμβασης κατά την πρώτη της ολομέλεια, γνωστή ως "Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ"), να επιβεβαιώσει με τον πιο ηχηρό τρόπο (με την υπογραφή του Πρωτοκόλλου του Κιότο), την επιφαινόμενη, δυνητικά αρνητική εξέλιξη της πορείας των δασών κατά τα τελευταία έτη.

Αυτή η αναμφισβήτητη πραγματικότητα έγινε πλέον παγκόσμια συνείδηση και η ολοένα αυξανόμενη υποβάθμιση των δασικών οικοσυστημάτων (καταστρεπτικές

πυρκαγιές, αποψιλωτικές υλοτομίες σε παρθένες περιοχές χωρίς κανόνες και σχεδιασμό βελτίωσης της διαχείρισης των δασών, αλόγιστες ανθρώπινες επεμβάσεις, τουριστική και οικιστική κατάχρηση της δασικής γης) και κατ' επέκταση του φυσικού περιβάλλοντος, συσπείρωσε πολίτες και οργανώσεις σε κινήματα για την προστασία τους, αφού γίνεται εύκολα και καθημερινά πλέον αντιληπτό ότι η υποβάθμιση των δασών θα επιφέρει κάποια στιγμή μια οικολογική αναταραχή που δύσκολα πλέον θα είναι αναστρέψιμη.

Οι επιστήμονες του γεωτεχνικού χώρου, που τάχτηκαν να υπηρετήσουν με όλα τα πρόσφορα μέσα και μέτρα το δάσος και γενικότερα το φυσικό περιβάλλον, θα συνεχίσουν να προσπαθούν για την επίτευξη μιας σύγχρονης δασικής πολιτικής, φιλικής προς το κοινωνικό σύνολο, προσαρμοσμένης –στο μέγιστο δυνατό βαθμό– στις ανάγκες και απαιτήσεις του, διασφαλίζοντας όμως παράλληλα την απόλυτη διατήρηση του πολύπλευρου χαρακτήρα και ρόλου τους.

Σήμερα, που η χώρα μας ταλανίζεται από τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης ο δασικός πλούτος της χώρας μας εφόσον αξιοποιηθεί αειφορικά και πολύπλευρα μπορεί μαζί με τους υπόλοιπους κλάδους του πρωτογενή τομέα της οικονομίας μας, να αποτελέσει μοχλό εξόδου μας από την κρίση. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει τα δάση μας να διαφυλαχθούν από τις παράνομες υλοτομίες που τείνουν να καταστούν μάστιγα ως συνεπακόλουθη συνέπεια της κρίσης. Επίσης θα πρέπει να αυξηθούν (και όχι να μειωθούν) οι πόροι που διατίθενται για την προστασία των δασών χάριν «εξοικονόμησης πόρων» επιβαρύνοντας έτσι περαιτέρω την δυσμενή θέση των Δασών στην Χώρα μας. Μόνο έτσι θα μπορούμε να ευχόμαστε και να ευελπιστούμε ότι κάθε χρόνο τέτοια μέρα, θα νοιώθουμε να δυναμώνει προς κάθε κατεύθυνση το μήνυμα, **ότι μόνο ένας κοινός αγώνας για την προστασία και την ορθολογική διαχείριση και ανάπτυξη των δασών και την αναβάθμιση του διαταραγμένου φυσικού περιβάλλοντος**, όπου όλοι θα είναι «σύμμαχοι» και κανένας «εχθρός», **θα ευοδώσει τις προσπάθειες όλων για την οικοδόμηση μιας καλύτερης ποιότητας ζωής**, ενώ ταυτόχρονα θα μας αξιώσει να διαφυλάξουμε για τις επόμενες γενιές την κληρονομιά που εμείς δανειστήκαμε από τους γονείς μας.

Για τη Διοικούσα Επιτροπή

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Ζαφείρης Μυστακίδης

Κων/νος Στέφος